

РЕШЕНИЕ

№ 3245

гр. София, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАЯ Й. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Й. МИХАЙЛОВА Гражданско дело № 20221110145792 по описа за 2022 година

Предявени са от „Т.“ ЕАД срещу ответника Х. М. М., обективно съединени установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за установяване съществуването на следните вземания: за сумата от 951.75 лв., представляваща продажна цена за потребена топлинна енергия за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г. в топлоснабден имот, находящ се в – гр.София, ..., за сумата от 212.10 лв., представляваща обезщетение за забава в погасяване на главния дълг за периода от 15.09.2019 г. до 04.04.2022 г., сумата от 4.17 лв., представляваща главница за предоставена услуга дялово разпределение за периода от м.02.2020 г. до м.04.2020 г. и 0.79 лв. – лихва за забава за периода от 31.03.2019 г. до 04.04.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от 12.04.2022 г. до плащането. Претендира направените по делото разноски.

Ищецът твърди, че между него и ответника е възникнало облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия (ОУ), чиито клаузи съгласно чл. 149, ал. 1 ЗЕ са обвързали всички абонати на топлопреносното предприятие, без да е било необходимо изричното им приемане от страна на потребителите. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е осъществил насрещната парична престация – да заплати установената покупна цена, обективизирана в представените по делото

фактури.

Твърди, че процесните парични задължения са срочни, тъй като в чл. 30, ал. 3 от ОУ (2002 г.) и чл. 32, ал. 6 от ОУ (2006 г.) е уговорено, че потребителят е длъжен да заплаща продажната цена за доставената топлинна енергия ежемесечно – в последния ден от месеца.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът Х. М. М., чрез представителя си по чл. 47, ал. 6 от ГПК, е депозирал отговор на исковата молба, в който се оспорва изложените обстоятелства и предявения иск. Навежда доводи, че притежава качеството потребител на топлинна енергия за процесния период. Позовава се на давност.

„Б.“ ООД, конституирано в производството като трето лице-помагач (ТЛП) на страната на ищеца, не изразява становище по предявените искове.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

По реда на чл. 410 и сл. ГПК срещу ответника Х. М. М., в полза на ищеца на 21.04.2022 г. по ч.гр.д.№19710/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 76 с-в е издадена заповед за изпълнение за негови задължения за доставена ТЕ и цена за предоставена услуга дялово разпределение (с лихви и разноски) в периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г.

Потребител на топлинна енергия е лицето, което получава топлинна енергия и я използва за собствени нужди като ползва топлоснабдения имот по силата на вещно или по силата на облигационно право на ползване (в този смисъл – Решение №35/21.02.2014г. по гр.д.№3184/2013г. на ВКС, III г.о.). Съгласно чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3. По предявения иск по чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ - за установяване съществуването на задължение за заплащане на дължимата цена по договор за продажба на топлинна енергия, в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение между него и ответника, по силата на което е притежил и за ответника е възникнало задължението за плащане на

уговорената цена.

В настоящия случай се установи по безспорен начин, че ответникът Х. М. М. е наемател на топлоснабдения имот.

Клиенти на топлинна енергия за битови нужди могат да бъдат и правни субекти, различни от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, ако ползват топлоснабдения имот със съгласието на собственика, респективно носителя на вещното право на ползване, за собствени битови нужди, и същевременно са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този имот при публично известните общи условия директно с топлопреносното предприятие. В тази хипотеза третото ползващо лице придобива качеството „клиент“ на топлинна енергия за битови нужди („битов клиент“ по смисъла на т. 2а пар. 1 ДР ЗЕ) и като страна по договора за доставка на топлинна енергия дължи цената ѝ на топлопреносното предприятие. Договорът между това трето ползващо лице и топлопреносното предприятие подлежи на доказване по общия ред на ГПК, например с откриването на индивидуална партида на ползвателя при топлопреносното дружество, но не се презумира с установяване на факта на ползване на топлоснабдения имот.

По делото не беше установено обстоятелството, че за посочения период страните са били в договорни отношения по повод доставка на топлинна енергия в наетия от ответника имот. В конкретния случай наемателят би бил отговорен за плащането на сметките за доставена топлинна енергия спрямо комуналното дружество, единствено при наличие на изричен договор между наемателят и топлофикационното дружество. При липса на изричен договор за доставка на топлинна енергия, собственикът на имота е този, който е задължен съгласно чл. 153 от Закона за енергетика, за заплащане на доставената в имота топлинна енергия. В този смисъл е **Тълкувателно решение 2/2017 г. на ОСГК на ВКС**, в което е прието, че собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката в хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, освен ако между ползвателя на договорно основание и

топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето на който ползвателят като клиент на топлинна енергия за битови нужди дължи цената ѝ.

В настоящия случай ищецът не се установи по безспорен начин, че ответникът за процесния период от м.05.2018 г. до м.04.2020 г. е собственик или носител на вещно право на ползване върху процесния недвижим имот за процесния период, поради което предявените искове за главница и законните лихви са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Така мотивиран, *съдът*

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т.“ ЕАД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „...“, срещу **Х. М. М.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, бул. „...“ – адв. К. К., искове с правна квалификация чл.422, ал.1 от ГПК, вр. с чл.79, ал.1, пр.1 от ЗЗД, вр. с чл.149 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД – за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата **от 951.75 лв.**, представляваща продажна цена за потребена топлинна енергия за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г. в топлоснабден имот, находящ се в – гр.София, .., за сумата **от 212.10 лв.**, представляваща обезщетение за забава в погасяване на главния дълг за периода от 15.09.2019 г. до 04.04.2022 г., сумата **от 4.17 лв.**, представляваща главница за предоставена услуга дялово разпределение за периода от м.02.2020 г. до м.04.2020 г. и **0.79 лв.** – лихва за забава за периода от 31.03.2019 г. до 04.04.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от 12.04.2022 г. до плащането, *като неоснователни*.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „Б.“ ООД, като трето лице-помагач на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____